

בש"פ 5497/23 - חמזה צאנע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 5497/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: חמזה צאנע

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק עמ"ת 27316-06-23 שניתנה ביום
28.6.2023 על ידי כבוד השופט ע' כהן

בשם המבקש: עו"ד מוחמד אלעמור

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט ע' כהן) בעמ"ת 27316-06-23 מיום 28.06.2023. בגדרה, נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע במ"ת 35262-03-23 (כבוד השופט א'אמנו) מיום 14.05.2023, שהורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.
2. ביום 15.03.2023, הוגש כתב אישום נגד המבקש ביחד עם שניים אחרים (להלן יחד: הנאשמים), המייחס להם עבירת תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 274(1) ו-274(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מכתב האישום, עיקר חלקו של המבקש באירוע הוא בכך שניגש לשוטר מאחורי גבו ותקף אותו במספר מכות אגרוף בראשו ובעורפו. השוטר הסתובב אל המבקש, והאחרון התנפל עליו, חנק אותו בצווארו והמשיך להלום באמצעות אגרופיו בראשו של השוטר.
3. בדיון בבית משפט השלום, ביום 23.03.2023, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד הנאשמים, והמבקש הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר יחד עם אחד הנאשמים האחרים (להלן: חביב). כעולה מתסקיר שירות המבחן, למבקש עבר פלילי הכולל הרשעה אחת משנת 2021 בעבירה של סיוע לשוד מזוין, בגינה נדון למאסר בפועל בן 24 חודשים - ממנו שוחרר לא מכבר. בנוסף, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות

עוברת חוק מצדו של המבקש, בין היתר בהינתן שהמבקש היה מצוי תחת פיקוח השירות לשיקום האסיר בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. כמו כן, נמצא כי חלופת המעצר המוצעת אינה מתאימה בשל העמדה המגוננת של המפקחים המוצעים. בגין כל אלה, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר. יצוין, כי גם בעניינו של חביב שירות המבחן לא בא בהמלצה כאמור.

בהחלטתה מיום 14.05.2023, ולאחר בחינת התסקירים שהתקבלו, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש ושל חביב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. ערר שהגיש חביב על החלטת בית משפט השלום, בעמ"ת 73615-05-23 (כבוד השופט א' חזק) - התקבל, וחביב הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. למען שלמות התמונה, יצוין כי ביום 27.04.2023, הורה בית משפט השלום על מעצרו של הנאשם הנוסף בפרשה בפיקוח אלקטרוני.

5. המבקש ערר על החלטת בית משפט השלום, ועררו נדחה. בהחלטתו מיום 28.06.2023, ציין בית משפט קמא כי בעניינו של המבקש, אין מחלוקת שמדובר באירוע חמור המלמד על מסוכנות גבוהה; וכי נוכח עברו הפלילי, והתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו - לא נפלה שגגה בהחלטה להורות על מעצרו עד תום ההליכים. לצד זאת, צוין כי יש לאבחן בין עניינו של המבקש לזה של חביב. זאת, מפני שחביב נעדר עבר פלילי; נגד המבקש תלוי ועומד מאסר מותנה; חלקו של המבקש באירוע משמעותי יותר מחלקו של חביב; ותסקיר המעצר בעניינו של חביב אינו שלילי באופן מובהק כמו זה של המבקש. נוכח כל אלה, ומשבית משפט קמא לא שוכנע כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש באמצעות חלופת מעצר - נדחה הערר.

6. המבקש לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי. בעיקרו של דבר, המבקש טוען להפליה פסולה בינו ובין הנאשמים האחרים, כאשר לשיטתו שגה בית משפט קמא בהבחנה שערך ביניהם.

7. לאחר עיון בבקשה ובצרופותיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. הלכה היא, כי רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 5586/22 חיימוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.07.2023)). הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדר אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה. הן החלטת בית משפט השלום, הן החלטת בית המשפט המחוזי נעוצות בנסיבותיו הספציפיות של המבקש, ולא מצאתי כי עניינו מעורר חשש לאי צדק או לעיוות דין ממשי שנגרם לו. משכך, ובהתאם לאמות המידה הנזכרות, אין בטענות המבקש כדי להצדיק מתן רשות ערר.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד באב התשפ"ג (1.8.2023).

שׁוֹפֵט